

ogsaa maa lade sig bestemme af den Holdning, vore Naboer indtage. Det spiller efter min Mening en ganske overordentlig Rolle for os ved Overvejelsen af dette Forhold, at vore Nabolande, med hvilke vi staa i meget direkte Forbindelse, at baade Sverige og Tyskland opretholde en Beskyttelse, som i mange Retninger gaar langt videre end hos os, en Beskyttelse, der ogsaa anvendes paa saadanne Omraader, at den skaber Afsetningen af vore Produkter i en ganske overordentlig Grad. Nu kan man sige, saa længe man vil, at det vilde være ganske urigtigt, om vi gjorde noget lignende. Jeg kommer maasse senere tilbage dertil, men vil dog straks her bemærke, at naar disse Nabolande optræde saaledes, saa nytter det ikke, hvad vi ville sige dertil. De tage deres Stilling efter, hvad der er fordelagtigt for dem selv, og dermed have vi at lade os nøje. Gaa vi for vidt i anden Retning, saa stønner jeg ikke rettere, end at vi skabe dem en Fordel paa vor Bekostning, og det er et Moment, som da maa tages Hensyn til. Jeg har overhovedet, saa længe jeg har bestået mig med disse Spørgsmaal, været paa det rene med, at Toldbeskyttelsen hos os trænger til Regulering. Det følger af sig selv, at en Toldlov, som er af 4de Juli 1863, har naaet en saa betydelig Alder, at den ikke nu kan passe paa alle Omraader, men at der er Omraader, hvor Forandring i den er ganske nødvendig. Dette har jo ogsaa været klart for Toldkommissionen og under alle tidligere Forhandlinger. For Toldkommissionens Bedkommende fremgaar det af dens Betænkning, at den i væsentlig Grad har taget Hensyn til den store Udvikling, der er foregaaet i den lange Tid. Det er ogsaa med Rette sagt, at hos os kan der ikke i strengeste Forstand være Tale om Beskyttelsesmænd eller Frihandelsmænd. Naar man ser hen til det foreliggende Kommissionsarbejde, viser det sig da ogsaa, at der kun er Tale om noget mere eller mindre til den ene eller den anden Side. Der er ingen, der kan siges at være jærlig Beskyttelsesmand saa lidt som jærlig Frihandelsmand. Men jeg maa yderligere bemærke, at det maa tages i Betragtning, at det Spørgsmaal, hvor man skal sætte Grænsen for Beskyttelse over for den ene og den anden Toldgruppe, kræver den allernøjeste Overvejelse. Naar man fra flere Sider har nævnt, at de høje Toldsatser paa en eller anden Varesort kunde se noget besynderligt ud, nægter jeg ikke, at da jeg for et Par Dage siden fik forelagt et Par Vareprøver af det saakaldte trykkede Twill, hvor Indløbsprisen for den enes Bedkommende var

18½ Dre pr. Alen og Tolden 10½ Dre, medens Indløbsprisen paa den anden var 14⁹/₁₀ Dre og Tolden 11⁷/₁₀ Dre, saa dette højt urimeligt ud og falder selvfølgelig ind under de Omraader, hvor man maa se at komme til en Rettelse. Det er muligt, at man for denne enkelte Vares Bedkommende ikke vil have saa vanskeligt ved at naa til en Rettelse; men der er mange andre Omraader, hvor Vanskelighederne ere af en saadan Natur, at det er en overordentlig betænkelig Sag at røre ved dem. Det er ofte vanskeligt at adskille de forskellige Ting. Toldkommissionen har saaledes faaet forelagt Prøver for sig paa farvet Garn, og de ere gaaede fra Haand til Haand, uden at noget af Medlemmerne, selv ikke de mest erfarne Toldbedsmænd, med Sikkerhed kunde udtale sig om, hvorvidt det var naturfarvet eller kunstigt farvet. Den samme Vanskelighed ved Adskillelsen gælder for Manufakturvarer og paa mangfoldige andre Omraader i en ganske overordentlig stor Udstrækning. Her møder man de store Vanskeligheder. Det nytter ikke, at man ude i Landet stiller sig op over for det menige Folk paa Landet og siger: Her har jeg en Frakke paa, den er af saa og saa fint Klæde; men den betaler dog kun samme Told som den Mand's grove Benklæder, og det er dog en skammelig Uret! Ja, det er saare let at sige, og saadanne Udtalelser tage let Bisald; men at gennemføre en Adskillelse paa en saadan Maade, at man med fuldkommen Sikkerhed kan ramme det rigtige, deri ligger her den store Vanskelighed. Man er ogsaa under Behandlingen i Toldkommissionen Gang efter Gang standset derved, og naar Sagen kommer i Udvalg her, hvor man skal til at drøfte alle de Ting, om hvilke man ikke er naaet til Enighed, skulle Vanskelighederne nok vise sig. Paa de Punkter, hvorom der er opnaaet Enighed, forudsætter jeg, at man bliver staaende derved, medmindre en Rettelse skulde være nødvendig paa et eller andet Punkt.

Foruden de nævnte Vanskeligheder er der ogsaa andre. Der er, som nævnt af det ærede Medlem for Slagelse (Røedt) Spørgsmaalet om de store Fordele, som Industrien nyder. Han henviste til Forholdene i Japan. Men der kan man, vel at mærke, arbejde langt billigere end hos os. Den Arbejds løn, som gives der, kender man ikke andre Steder end i det fjerne Osten, ikke en Gang i Tyskland, som det ærede Medlem ogsaa henviste til. Jeg er af den Mening, at Industrien kan have stor Fordel af Beskyttelsen, og at denne paa flere Punkter er større, end den burde være, og der er derfor Mulighed